

[Justitsministeren.]

det kan eventuelt være nødvendigt i Rigsdagen, men det kan ikke være nødvendigt i de forberedende, raadgivende Udvalg.

Jeg kommer saa til de Hovedindvendinger, som blev fremsat af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter). Jeg ved, at det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) ikke bliver vred paa mig — vi sætter jo saa overordentlig stor Pris paa hinanden, at saa stærke Følelser vilde være utænkelige —, naar jeg ved Gennemgangen af de Indvendinger, der blev fremsat af det ærede 13de tingvalgte Medlem, betragter dette sidste ærede Medlem som Hovedordfører for Utilfredsheden.

Den ærede Ordfører for Venstre nævnte først forskellige Ændringer, som han fandt nødvendige. Han nævnte bl. a. nogle, som maaske ogsaa er unødvendige, men som er taget med for en Ordens Skyld; men han nævnte ogsaa som unødvendig Ændringen til § 784. Det kan jeg ikke rigtig forstaa, og jeg kan i øvrigt oplyse, at i den Skrivelse, som Udvalget altsaa faar tilstillet fra Retsplejeudvalget, staar der med Hensyn til § 784 ikke andet end følgende: Intet at bemærke. Der er altsaa Enstemmighed i Retsplejeudvalget om, at mit Ændringsforslag til § 784 ikke giver Anledning til Bemærkninger. Herefter turde det ærede 13de tingvalgte Medlem, hvis Respekt for Retsplejeudvalget jo gaar over alle Bredder, kunne være tilfreds.

Det ærede Medlem delte sine Indvendinger i tre Grupper. Jeg blev glad over, at der ikke var flere. Det ærede Medlem har jo en udpræget Evne for Systematik, i hvert Fald i Opstilling, mindre i Udvikling og Ordvalg; men i Opstilling er han altid umaadelig systematisk, og jeg kan ogsaa godt erkende, at Systematikken her er paa sin rette Plads; det var rimeligt at dele disse Indvendinger i tre Grupper.

Den første Gruppe vedrørte den formelle Begrænsning i Offentlighedsprincippet og Pressefriheden. Jeg kan ikke erkende — deri er jeg ganske enig med den ærede radikale Ordfører (Gunnar Fog-Petersen) —, at der overhovedet er rørt ved nogen Principper eller sket nogen Begrænsning i Offentlighedsprincippet, og heller ikke, at der er sket nogen Begrænsning i Pressefriheden, som dette Begreb naturligt opfattes. Men det skal jeg ikke hænge mig i; det er jo Udtryk, som skal bruges udadtil, og vi ved alle sammen, hvad det betyder, saa det er ikke værd at gaa i Rette med den ærede Ordfører for Venstre, fordi han maa bruge

disse grove Udtryk — grove i Betydning begrebsmæssigt grove.

Den første Indvending, der blev fremsat, vedrørte Ændringen til § 29, der altsaa gaar ud paa, at naar særlige Omstændigheder giver Grund til at antage, at Retsmødets Offentlighed vil være til Hinder for Sagens Oplysning, eller naar Hensynet til fremmede Magter kræver det, kan Dørene lukkes. Mit oprindelige Udkast til § 29 lød noget anderledes. Det lød her som paa visse andre Punkter ikke saaledes, at man skulde kunne tage Hensyn foruden til fremmede Magter ogsaa til, om der var Tale om grovere Forbrydelser — det kommer jeg til senere —, nej, det lød: „Hensyn til fremmede Magter eller til Statens Sikkerhed“. Det var altsaa videre gaaende, end § 29 er i Øjeblikket. Med Hensyn til dette videre gaaende Forslag fra min Side siger Retsplejeudvalget:

„Intet at indvende, idet man gaar ud fra, at „Statens Sikkerhed“ her saavel som i §§ 194 a og 1017 a maa forstås ret snævert og nærmest svarer til de i Straffelovens Kapitel 12 og 13 omhandlede Forbrydelser“.

Det siger sig selv, at jeg intet har imod at gennemføre det Forslag, som jeg oprindeligt ønskede, som er tiltraadt af Retsplejeudvalget, og som er videre gaaende end § 29 nu. Jeg henstiller derfor til den ærede Ordfører for det radikale Parti, som interesserer sig meget for disse Enkeltheder, at studere denne Skrivelse fra Retsplejeudvalget og mit oprindelige Forslag, hvad han ogsaa synes at ville gøre. Hvis Forslaget skulde blive ændret paa dette Punkt, skal det naturligvis ikke møde Modstand fra min Side, da jeg hellere vil gennemføre, hvad jeg selv har ønsket, end hvad andre har ønsket.

Den næste Indvending i denne Gruppe vedrørte § 1017 a. Denne Ændring er foranlediget af Politiet. Med den Optræden, som man fra visse Sider inden for Pressen anser det for rimeligt at anlægge over for mig, selv om det drejer sig om saglige Spørgsmaal, har man gjort gældende, at Justitsministeren dog maatte være ansvarlig for, hvad der blev fremsat, selv om det imødekom Ønsker fra Politiet. Ja, selvfølgelig! Der er ogsaa fremsat adskillige Ønsker om Ændringer i Retsplejeloven fra Politiets Side, som Justitsministeren ikke har imødekommet. Altsaa denne Ændring til § 1017 a er jeg naturligvis fuldkommen ansvarlig for som for alt andet, der fremsættes af mig, men det hindrer ikke, at jeg